

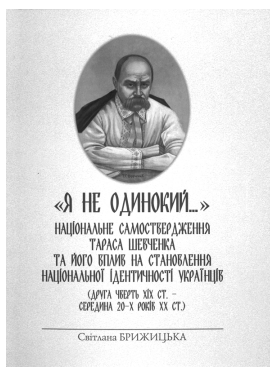
Літературні етнообрази, що хитаються між полюсами “свого” й “чужого”, можуть мати забарвлення сентиментальне чи іронічне, комічне чи трагічне, але ніколи не є однозначно негативними чи позитивними внаслідок багатогранності літературного тексту, багатозначності літературного образу. Відштовхуючись од історичних контекстів і національних стереотипів, за допомогою сюжетних перипетій і наративних провокацій вони пропонують читачеві визначитися із власною позицією, накреслюючи шлях визволення з рамок обмежених уявлень, бо пов’язують етнообраз не лише з національною, а й із родовою, загальнолюдською ідентичністю, навіюючи думку, що всі ми — українці і євреї, англійці і китайці, чорні, білі й жовті — діти Адама і Єви.

м. Львів

Наші презентації

Юрій Барабаш. Вибрані студії. Сковорода. Гоголь. Шевченко / Передм. В.Панченка. — К.: Вид. дім “Києво-Могилянська академія”. — 744 с.

Книжка складається з двох частин — “Дух животворить...” і “Коли забуду тебе, Єрусалиме...”. XVIII — перша пол. XIX ст., Григорій Сковорода — Микола Гоголь і Тарас Шевченко... На широкому історично-культурному тлі подано подробиці біографії та довідки, робиться акцент на вузлових моментах спадщини Гоголя й Шевченка. А через їх постаті і творчий спадок, спираючись на компаративістську методологію і крос-культурний аналіз, оприявнюється внутрішній зв’язок і глибинна триєдиність цих митців, частково вияслюються бодай сутнісні риси процесу тягlosti у становленні й розвитку національної літератури за майже столітній відтинок часу.

Світлана Брижицька. “Я не одинокий...”: Національне самоствердження Тараса Шевченка та його вплив на становлення національної ідентичності українців (друга чверть XIX ст. — середина 20-х рр. XX ст.): Монографія. — Черкаси: Брама—Україна, 2006. — 192 с.: іл.

У монографії на великому фактичному матеріалі авторка показала складові національного самоствердження Т.Г.Шевченка. Досліджуються також формовияви його національної свідомості, зокрема за листами до нього помітний вплив поета на формування національної ідентичності його сучасників та простежується визнання українцями себе “як українців”.

С.С.